

COLOQUI NOU , PERA RIURES DE BONA GANA,
 sobre els sombreros rufaldats , plomalls de les escofies,
 y llistes de canari que practiquen els fadrins; com també
 les divises , ó usances de les fadrines , y algunes viudes que
 aspiren à casarse ; que mes llargament vorà el curiòs
 Llechiste en este primer Coloqui : compost per
 Pep de Quelo el de Paiporta en
 este añ de 1753.

PRIMERA PART.

YA he perdut el sofriment,
 ya en la pasensia he acabat,
 ya no bull sufrir mes gaytes,
 ya estic del tot enfadat,
 el que bullga ferme tir
 ya pot anar comensant,
 que yo de qualsevol modo

he de dir la veritat:
 Dies arrere un amic
 me encontrá , y em preguntà,
 despues de dar-me tabaco,
 si estava molt ocupat,
 y sabut lo que volia,
 despues de ben garvellat,
 que

que componguera un Coloqui
en lo titol dels casats,
y com en este negosi
ya tant que dir, y llimar,
y yo encara estic fadrí,
posi reparo, mes ya
me he resolt, y així suplique
á qui atent me escoltarà,
que no em tire la pedrada
mens que rompentse ell lo cap.
Hui corre una fadrinalla
que es vergoña nomenar,
pues practquen ures modes,
que yo estic amedrantat
pera posarme á pretendre,
perque com no estic orat,
no so fadrí de la moda,
y em tem que resultarà
si demane á una llaudemia,
que em darà carabat;
perque ara sols se enamoren
dels sombrerois rufaldats,
de les llistes de canari,
de la evilla de brillants,
y les borles de les cofies
grotes com á caps de gats,
servintlos de abentamosques
á micha bolta de cap.
Si be reparen es sert
que estes modes han portat
lo que per filosofia
no la pogut alcançar,
y es que aquell que te discurs
ben fasilment compendrà
(rechintse per dites modes)
si ya en la cambra de dalt
molt forment, ó poc forment
que es bastant averiguár;
y es perque oporten escrit
al tenor que van galans,
be que tenen la fortuna

de encontrar semechants caps,
pues tambe les Señoretas
es piquen de atres señals
que donen molt be á coneixer
si els seus talens son locals:
De estos tals faré un teixit
que es lo que me han demanat,
y sabrán el pa que es dona,
pera quant seràn casats;
que encara que han escrit atres
de este assumt, no li fa al cas
que en asó yá molt que dir
segons ó tinc yá notat.
Fadrinets, y fadrinetes,
que aspireu á ser casats,
mireu que no es Creu de palla
la que es voleu carregar,
pues en lo tems que alcansem
se ha de mirar ben mirat,
la propensió que existix,
(ans de dar paraula, y ma)
en lo Señor, ó Señora;
pues primer se ha de observar
si es que te temor á Deu,
que á poca costa es sabrá;
si frequenta els Sacraments,
que este es lo mes sert señal,
si obeix als superiors,
siguen Pares, ó Chermans,
si christianament respecta
als que son machors, y ansians
y si del art que professa
es entès pera guañar
salari corresponent,
pera mantindre el estat
que novament bol mampendre,
ó si li fuig lo costat
á la fahena, que á estos
poc servix la habilitat,
(y sino digenho aquelles
que els ha alcançat este mal,
com

com també el pobre marit
que en manirrota ha enconrat)
y tenint les circumstancies
que deu tindre , es pot passar
à demanar la Señora,
ó à dar gust al suplicant,
y el festechar ha de ser
com lo Confessor dirà.
Deste modo els casaments
no ducte son asertats
y no com atres practiquen
que el tems lo solen gastar
en posarse Sarandales
buelos , manilles , y guants,
Santicos , y cadenetes,
petillos engalonats,
paletines mostrechades,
y en la cara tants afaits,
que pareix que estan broñides
despues de averse planchat,
à les portes , y finestres
perenement aguaitant
fent vista de cos present
en los moños platechats,
pera que les bechen tieses
els majos que ban de gall
sufiint requiebros de tots
algunes gracies gastant,
y despues unes adatres
conten de aquells . que han passat,
si fulanet es chispero,
si futanet es galan,
si li està molt be la roba,
si guañarà gran chornal,
si li ha pegat gran mirada,
si ha tornat á passar,
si li ha fet seña que ixca
à la nit á rahonar,
si la boldrà per Señora,
pues son les señes mortals,
en este motiu rahonen

en tots quants els be al davant,
y acabat que els parla algú,
pera efecte de casar,
com siga dels petremetres,
li convenen al instant,
sense dar conte à sons Pares
ixen per lofissalat,
llevantlos tot lo que poden,
mes que es muiguen de pesar,
y á voltes el caiaadet,
sol ser un desmanotat,
chugador , ó bagamundo,
ó de pichor calitat,
y busquen bones persones
pera quels posen en pau,
(y els pares porten al coll
als dos que san enfascat)
y si llograro no poden,
y no tenen que resar,
es deixen la holla posada,
y solen marchar Soldats:
quet pareix coixo? balle be?
no ham quedat ben apañats?
no està be la novenlana
en tanta copia de estats?
Casada , Viuda , y Doncella,
y à parir al Espital,
despues dels choyells malbendre!
ó que lindo! Agua ba,
fuixca la que fuchir puga,
y guardes de estos treballs.
Pues de aquelles remislades,
si alguna pareix tal qual,
encara que el dot no iguale
à la sehua banitat,
tot pensa es poc pera hella,
y si algú bol posar má,
per mereixedor que siga,
diu que vol fadrinechar,
que no se lin passa el tems,
que la mel no sa criet

pera la boca del ase,
 y així á molts van despresiant,
 despues queden pera ties,
 ò Brates de sayal,
 y en los gatets , y gosets,
 solen estàr rahonant,
 pues paguen lo mereixcut
 que en los diners se han comprat.
 Atres que ningú els diu res,
 y el tems sels en va passant,
 alguna ganancia als Meches,
 solen donar à guañar,
 y es cumplix de tararena
 aquell adachi vulgar.
 Pues anem à algunes viudes
 que així que el home ha espirat,
 tot son ploricos , y llantos,
 esparmiens , y grans desmais,
 y estes se posen lo dol,
 no perque el marit lin fa,
 sino perque sapia el mon
 que es casa pera llogar,
 pues , si repareu sabreu,
 per la pinta estes señals:
 Estes visten un chipò
 molt señidet , y achustat,
 mocadoret negre al coll,
 ben curtet lo debantal,
 les basquiñes de melada,
 y el moño ben pentinat,
 casi sempre ban en trenes

quels fatiga molt lo sac,
 asó es fer dol lo marit?
 asó es volerse casar,
 la viuda com ha de ser
 vist un debantal ben llarc,
 un bel desde el cap al cul,
 negres basquiñes , y un sac,
 chipó alt hasta la barba,
 manegues hasta les mans;
 asó es modo de vestir,
 pero el de les atres , llam,
 qui no conega que compre,
 que yo nols fare guisar
 miques en paella mehua,
 ni tan sols que posen sal,
 pues no em consta si el marit,
 la mort , ó li han achudat,
 que així ho solen fer algunes
 en qui te mal natural,
 y en asó remate el coto
 de aquesta primera part,
 que en la segona promet
 esplicaros els treballs,
 que alguns que son casats passen,
 y passareu si es casau.
 segons la propensió tinga,
 la Dona que hau de encontrar,
 que confie daros gust,
 pues quedareu avísats,
 de alguns mals que elles patixen
 pera que es pugau lliurar.

F I.

CON LICENCIA:

En Valencia , en la Imprenta de Agustín Laborda , vive en
 la Bolsería.